

kelig blive temmelig ugunstigt stillede, medens man dog heller ikke maa affee fra, at deres Forhold er et ganske andet end deres, som have været ansatte i 10 Aar, saaledes som det ogsaa af den høitærede Finansminister er blevet oplyst. Thi de have maattet være forberedte paa en saadan Forandring, og Enkelte af dem, som kun have været ansatte i ganske faa Aar, f. Ex. i 2 eller 3 Aar, kunne dog virkelig heller ikke have erhvervet noget virkelig Krav paa Understøttelse.

Funder: Jeg vil tillade mig at spørge, om det ikke skulde være hensigtsmæssigt, at de Ord i § 8 i Slutningen „efter de almindelige Regler“ udgik. Det forekommer mig nemlig, at disse Ord ere overflødige; thi det er allerede udtrykt isorveien, at Pensionen skal beregnes efter Pensionensloven, og det behøver derfor ikke at tilføies, at det skal være efter de Regler, som Pensionensloven indeholder. Jeg skulde imidlertid dog ikke have yttret mig i denne Henseende, dersom jeg blot havde anseet disse Ord for overflødige; men de have ogsaa for mig været meget vildledende, og, da jeg læste Paragraphen, troede jeg, at de skulde sigte til „de nugældende Regler“. Herved kom jeg imidlertid heller ikke til noget bestemt Resultat, og Bestemmelsen vedblev at være mig uklar, indtil jeg havde læst Motiverne, hvoraf jeg da erfarede, at disse Udtryk kun vare tilføiede som en Modsatning til § 9, der opstiller andre Regler; men disse Regler i § 9 have ikke Noget med Pensionensloven at bestille, og det forekommer mig derfor tydeligere, naar der blot siges, at pensionberettigede Embedsmænd, for hvis Tjeneste der ikke høves Brug, erholde Wartpenge eller Pension efter Pensionensloven.

Schytte: Saavel det Forslag, som Udskaffet indeholder i Slutningen af § 9, som det, der af Udvalget er stillet, ligesom ogsaa det Forslag, der under Nr. 43 er stillet af 3 ærede Landssthingsmænd i Forening med mig, gaae vistnok alle ud fra den Erkjendelse, at der en høj Grad af Billighed, der taler for, at de Personer, som ved den forestaaende Forandring i Anledning af Consumtionens Ophævelse komme under høist ulykkelige Vilkaar, dog bør tilstaaes en nogenlunde nødvendigt Understøttelse til deres tarvelige Underhold. Er man nu enig i, at

disse Forslag hvile paa en saadan Erkjendelse, saa beroer det vist paa et subjectivt Skjøn, jeg kunde sige paa Tølelsen, hvor stor Understøttelse man vil tilstaae dem, samt i hvor lang Tid man vil tilstaae dem den.

Jeg troer, at vort Forslag har det Fortrin fremfor Udvalgets, at, idet vi ønske, at Understøttelsen skulde tilstaaes deels med $\frac{1}{2}$ deels med det Halve af Sagen efter de forhaandenværende Omstændigheder, er derved givet Administrationen Anledning til i de forekommende Tilfælde, hvor man fandt det rigtigst, at lade det berøe ved at give Bedkommende $\frac{1}{3}$, og disse Tilfælde antager jeg ville være de gangse. Men der vil ogsaa være Tilfælde, hvor det virkelig vilde være, jeg tør næsten sige, nødvendigt — om man vil Maalet — at tilstaae Bedkommende indtil Halvdelen. Derimod er det unægteligt, at vort Forslag gaaer noget videre, idet vi ønske, at Understøttelsen i ethvert Tilfælde skal være givet for 10 Aar. Jeg skal hertil bemærke, at det maaskee dog ikke har saameget at betyde, som man ved første Blik skulde troe; thi den ærede Finansminister har under Sagens Behandling oplyst, at han har været meget varsom med nye Ansættelser i Forløbet af de sidste 10 Aar, netop paa Grund af den paatænkte Forandring med Consumtionen; men han har derhos tillige gjort opmærksom paa, at Grunden til den i Lovudskaffet foreslaaede Begrænsning, var, at Consumtionens Ophævelse har været paa Bane i 10 Aar, og at de Mænd, der vare ansatte efter den Tid, altsaa maatte være beredte paa, at dette vilde skee, og derfor kun burde have Krav paa en Understøttelse for en ligesaa lang Tid, som de have været ansatte i. Jeg skal ikke modsigge, at heri ligger en Grund; men jeg vil dog tillade mig at nævne et Par Billighedshensyn, som jeg troer Thinget burde dog noget tage i Betragtning. Kan man forudsætte, at det for de Mænd, der saaledes ere ansatte i Løbet af de sidste 10 Aar, har staaet klart, at en saadan Forandring var saa nær forhaanden? Have ikke Forhandlingerne derom været saa vidtløftige, have ikke de Vanskeligheder, der have optaarnet sig mod Consumtionens Ophævelse, været saa mange, at Sagen selv har været henlagt i